

ODADAN

KÜÇÜK BİR HATIRLATMA

Türk Mühendis ve Mimar Odaları Birliği ve bu "Birlik" içinde ilk yer alan Oda'lardan biri olan Makina Mühendisleri Odası, 1954 yılından bu yana, Türkiye'nin ekonomik ve siyasi gelişiminin yansımaları örgütlülüğünde yaşamıştır. Ülkemizde yaşanan son 14 yılın olumsuz etkileri Birlik ve bağlı Oda'larda da şu veya bu ölçüde görülmüştür.

Bugün ise TMMOB örgütlülüğünü yeniden yaşayan bir organizmaya dönüştürmek için çaba harcanmaktadır. 1980 öncesinde, ülke kaynaklarının yaptığı çalışmalarla Türkiye Büyük Millet Meclisi'nde tartışma zemini yer alan, çalışmaları 5 yıllık kalkınma planlarına giren ve hala daha iyisi başarılabilen raporlar üreten TMMOB yeniden güçlendirilmeye çalışılmaktadır.

Genelde TMMOB ve özelde de Makina Mühendisleri Odası'nın bugün bulunduğu yerden çok daha ileride bir konumda olması gerektiği tespitini hem üyeleri hem de her kademede yöneticiler yapmaktadırlar. Öyleyse, o daha ilerdeki konuma ulaşmak için "ne yapmalı", "nasıl yapmalı"yı tartışmak ve belirlemek ihtiyacı vardır. Bunun mekanizmaları da Oda yapılarında mevcuttur. Örneğin; Oda ve Şube Genel Kurulları, Danışma Kurulları, Komisyonlar, Üye Toplantıları vb. Kurumlaşmalar üyenin sorun ve düşüncelerinin dile getirildiği, tartışıldığı ve yönelimlere ulaştırılabildiği yerlerdir. Özet olarak; Türkiye'de demokratik mekanizmaların var olduğu en ender kurumlardan biri TMMOB ve bağlı Oda'lardır. "Demokratik" bir kurumun yaşamasının ön koşulu da bu olsa gerektir.

Oda örgütlenmesi içindeki söz konusu mekanizmalarda tartışılan "yapılmak istenen" ile "yapılan" arasında bazı farklar olduğu söylenebilir. Bu farkların doğmasında yönetim kurullarından üyelere kadar herkesin üzerine düşün sorumluluklar vardır. Öncelikle de üyelerin mühendis ve mimarların kendi örgütlerine sahip çıkması gerekmektedir.

Yaşadığımız son 10 yıl, bireyin değil bireyselliğin en üst boyutta körüklendiği ve neredeyse bir "erdem" gibi sunulduğu bir süreç oldu. Bu olgu öylesi bir boyuta geldi ki bireyin kazanımlarının örgütlü davranmaktan geçtiği bile unutuldu. "Oda benim için ne yaptı ki" ya da "ne yapılabilir" türü sorular da işle bu süreçte sorulmaya başlandı. Elbette bu sorular sorulabilir. Sorulmalıdır da. Ancak bunun ön koşulu veya ön sorusu; "Sorunlarıma, beklentilerime çözüm bulmasını istediğim örgütüme nasıl güç katarım?" ya da "Oda'ya karşı sorumluluklarımı yerine gelirdim mi? olmalı ve bu sorular olumlu yanıt alabilmeli. Bu noktaya gelebilmenin olmazsa olmaz, koşulu ise katılım, katılımı arttırmak ve yapı içinde çok sesliliği sağlayarak, çoğunluğun sesiyle kurumun yönetilmesini sağlamaktır.

Galiba Oda'nın çalışmalarının yetersizliği ile üyelerin Oda'larına sahip çıkmaması bir noktaya çakışmakta. Aslında Oda, üyelerine yönelik birçok çalışmayı gerçekleştirmekle ve çalışmaların yetersizliğinden, yapılacak çok işin var olduğunu anlamak gerekmektedir.

Düşünün ki üye ödemiş 360.000 TL/yıl olan bir Oda'nın üyesisiniz ve her düzeyde Odanızın çok iş yapmasını bekliyorsunuz. Etkin, güçlü bir örgüt olmasını istiyorsunuz. Bunları beklerken de "güç"ün ekonomik güçle de çok yakın bir ilişkisi olduğunu biliyorsunuz. Öyleyse üye ödentilerinizi zamanında ödemelisiniz. Katılımın da bir boyutu olan bu durumun, sorumluluk sahibi her üye tarafından bir kez daha değerlendirilmesi gereklidir.

Önümüzdeki günlerde Odamız birçok çalışmayla lopluma ve üyesine yönelecektir. Ülke, kent, meslek ve meslektaş sorunlarının çözümüne doğru yapılan her türlü çalışma içinde Oda, ancak üyesinin her boyuttaki katılımı ile güçlenecektir.

EL BİRLİĞİ, GÜÇ BİRLİĞİ İLE DAHA İLERİ HEDEFLERE DOĞRU. . .